ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΠΟΥΛΜΑΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΟΚΤΩ ΔΙΚΛΙΝΕΣ ΚΑΜΠΙΝΕΣ

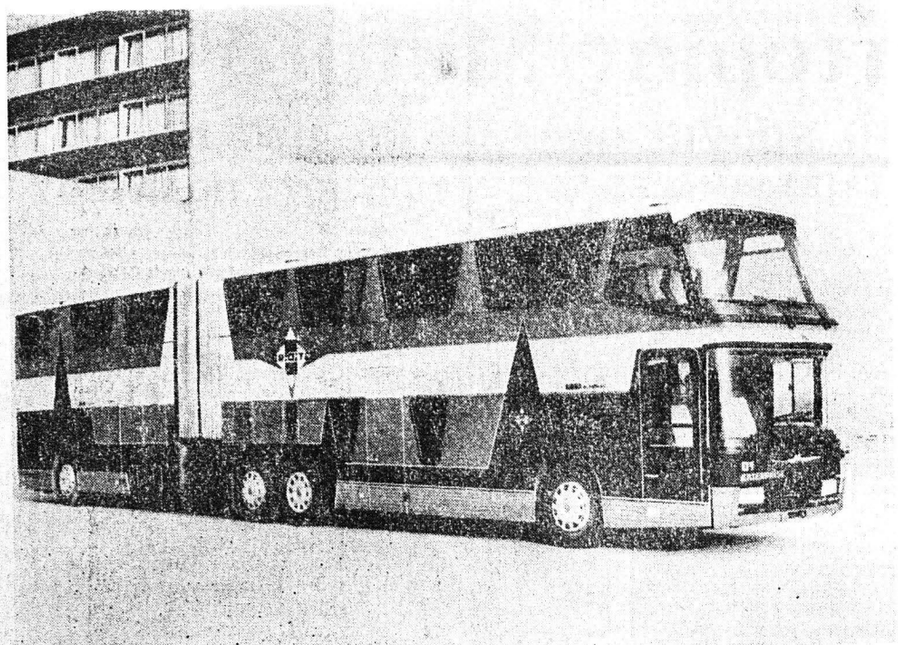

ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ. Η Αίγυπτος έγινε άκόμα πιὸ δημοφιλὴς σὰν τουριστικὴ χώρα, ὕστερα ἀπὸ τὶς προσπάθειες γιὰ εἰρήνη τοῦ Προέδρου Σαντάτ, στὸν ἀραβικὸ χῶρο. Ὅποιος θέλει νὰ ἐπισκεφτεῖ μὲ μικρὴ συντροφιὰ καὶ μὲ ὅλες τὶς ἀνέσεις τὶς πυραμίδες καὶ τὴν Σφίγγα, τὴν κοιλάδα τῶν βασιλέων καὶ τοὺς ναοὺς τοῦ Ἀσσουὰν καὶ τοῦ Λοὺξορ, δὲν ἔχει παρὰ νὰ χρησιμοποιήσει τὸ εἰκονιζόμενο στὴ φωτογραφία «κάρ—ο—τὲλ». Τὸ μεγαλύτερο αὐτὸ λεωφορεῖο γιὰ μακρυνὰ ταξίδια ποὺ ὑπάρχει στὸν κόσμο, ἐπιδείχτηκε πρόσφατα δημοσίως στὸ Μέριγκεν (Δυτικὴ Γερμανία). Τὸ πούλμαν αὐτὸ βρίσκεται ἐν τῷ μεταξὺ καθ' ὁδὸν ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια γιὰ τὸ φράγμα τοῦ Ἀσσουάν. Διαθέτει, ἀνάμεσα σ' ἄλλα, περισσότερες ἀπὸ ὀκτὼ καμπίνες μὲ δύο κρεβάτια ἡ κάθε μία, χῶρο καμπινὲ καὶ ντούς, ἐγκατάσταση ἐξαερισμοῦ καὶ κλιματισμοῦ, κουζίνα καὶ μπὰρ ὡς καὶ δώδεκα θέσεις — πολυθρόνες σὲ μία καμπίνα μὲ θέα, πάνω ἀπὸ τὸν θάλαμο τοῦ ὁδηγοῦ. Ἡ ἑταιρεία ποὺ κατασκεύασε τὸ πούλμαν αὐτὸ πολυτελείας, πῆρε ἤδη πέντε παραγγελίες γιὰ παρόμοια λεωφορεῖα — ξενοδοχεῖα, ποὺ θὰ λειτουργήσουν γιὰ μακρυνὰ ταξίδια, στὴν Ἐγγὺς Ἀνατολή, στὴν Ἀσία, στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικῆς καὶ στὴν Νότιο Ἀμερική.

Η ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Οἱ ξένοι ἐργάτες στὴ Γαλλία εἶναι γιὰ βρώμικες δουλειὲς

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΠΟΛΛΕΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ

ΠΑΡΙΣΙ. «Ὅλοι λένε ὅτι οἱ ξένοι κλέβουν τὶς δουλειὲς ἀπὸ τοὺς Γάλλους, καταδικάζοντάς τους στὴν ἀνεργία καὶ ὅτι ἡ κυβέρνηση ξοδεύει σεβαστὰ ποσὰ γιὰ μᾶς», σχολιάζει ὁ Μπέλε Μπόντιουγκ, ἀπὸ τὸ Καμερούν, ἀπηχώντας τὶς ἀπόψεις τῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων μεταναστῶν, ποὺ ζοῦν καὶ ἐργάζονται στὴ Γαλλία.

Τὸ κλίμα ἐναντίον τῶν μεταναστῶν ἐπιδεινώνεται διαρκῶς ἐδῶ καὶ τέσσερα χρόνια, ἀπὸ τότε δηλαδὴ ποὺ ἡ κυβέρνηση ἄρχισε νὰ παίρνει αὐστηρὰ μέτρα γιὰ νὰ περιορίσει τὸν ἀριθμὸ τῶν ξένων, ποὺ μεταναστεύουν στὴ χώρα. Μία προκήρυξη, μάλιστα ποὺ κυκλοφόρησε στὸ Παρίσι, στὴν διάρκεια τῆς προεκλογικῆς περιόδου, προειδοποιοῦσε τοὺς ἐκλογεῖς ὅτι «ὁ πολιτισμὸς μας ἀπειλεῖται μὲ τὴν ἐξαφάνιση, ἡ θρησκεία μας μὲ τὴν ὑποταγὴ στὸν Ἰσλαμισμό».

Ἡ προκήρυξη αὐτὴ βέβαια ἀποτελεῖ ἕνα ἀκραῖο δεῖγμα τοῦ ρατσιστικοῦ κλίματος ποὺ ἐπικρατεῖ στὴ Γαλλία καὶ τὸ Κίνημα ἐναντίον τοῦ Ρατσισμοῦ καὶ τοῦ Ἀντισημιτισμοῦ ὑπέβαλε μήνυση ἐναντίον τῶν συντακτῶν της, βάσει τοῦ νόμου τοῦ 1972 περὶ φυλετικῶν σχέσεων.

Τὸ σύνθημα, ὅμως, ποὺ ἔριξε ἡ ἀκροδεξιά, ὅτι μὲ τὴν ἀναχώρηση δύο ἑκατομμυρίων μεταναστῶν, θὰ μείνουν κενὲς τοὐλάχιστον ἕνα ἑκατομμύριο θέσεις, γιὰ νὰ καλυφτοῦν ἀπὸ Γάλλους, υἱοθετήθηκε ἀπὸ τὴν Ὁμοσπονδία Ἐργοδοτῶν, ποὺ ὁ ἀν. πρόεδρός της συνηγόρησε στὸ νὰ περιοριστεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστῶν στὸ ἕνα ἑκατομμύριο, μέχρι τὸ 1985.

Οἱ Σοσιαλιστὲς καὶ οἱ Κομμουνιστὲς χαρακτήρισαν σκανδαλώδη τὴν πολιτικὴ «τῆς διακρίσεως στὴν ἐργασία, τοῦ διαχωρισμοῦ στὸ στεγαστικὸ ζήτημα καὶ τῆς καταδιώξεως, στὸ ὄνομα τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξης» ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ κυβέρνηση σὲ βάρος τῶν μεταναστῶν.

Τὰ περιοριστικὰ μέτρα ἄρχισαν τὸ 1974, μὲ τὴν ἀπαγόρευση τῆς εἰσόδου στὴ Γαλλία, ἄλλων τῶν μεταναστῶν, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶχαν ἤδη συμβόλαια ἐργασίας. Ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ μειωθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσερχομένων στὴ χώρα ἀπὸ 226.000 τὸ 1973, σὲ 77.000 τὸ 1975.

ΛΕΦΤΑ ΚΑΙ... ΦΥΓΕΤΕ

Ἀλλά, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς θεωρήθηκε ὑψηλός. Ἔτσι, τὸ 1976 ἐγκαινιάστηκε μία νέα πολιτική: ἡ κυβέρνηση πρόσφερε στοὺς ἄνεργους μετανάστες 70.000 δραχμὲς στὸν καθένα, γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν στὴν πατρίδα τους.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀπάνθρωπα μέτρα ποὺ πῆρε ἡ κυβέρνηση, γιὰ νὰ σταματήσει τὸ κῦμα τῶν μεταναστῶν, ἦταν ἡ ἀπαγόρευση τῆς εἰσόδου στὴ Γαλλία τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν μεταναστῶν, πρᾶγμα ποὺ τὸ Συνταγματικὸ Συμβούλιο χαρακτήρισε παραβίαση τῶν βασικῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἔτσι, ἀπὸ τὸν περασμένο Νοέμβριο, ἐπετράπηκε καὶ πάλι ἡ εἴσοδος στὴ Γαλλία τῶν στενῶν συγγενῶν τῶν μεταναστῶν, ὑπὸ τὸν ὅρο, ὅμως, νὰ μὴν ἀναζητήσουν ἐργασία.

Ὅμως, τὸ ἐρώτημα παραμένει: παρὰ τὴν μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεταναστῶν, πόσες θέσεις παρέμειναν κενὲς γιὰ νὰ καλυφθοῦν ἀπὸ Γάλλους; Γιατὶ οἱ μετανάστες δὲν ἀναλαμβάνουν παρὰ τὶς «βρώμικες ἐργασίες», ὅπως π.χ. τὸ σφουγγάρισμα τῶν σταθμῶν τοῦ μετρό, ποὺ κανεὶς Γάλλος δὲν ἔχει διάθεση νὰ κάνει.

Μία πρόσφατη ἔρευνα ποὺ ἔκανε τὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας, ἀπέδειξε ὅτι, ἀκόμα κι' ἂν ἐγκαταλείψουν τὴ χώρα 150.000 ξένοι ἐργάτες μέσα σ' ἕνα διάστημα πέντε χρόνων, θὰ παραμείνουν κενὲς γιὰ τοὺς Γάλλους μόνις 13.000 θέσεις.

Γιὰ τοὺς μετανάστες, ὅμως, τὸ μεγαλύτερο πρόβλημα — ποὺ τοὺς ἔχει ὁδηγήσει στὸ συναίσθημα τῆς ἀβεβαιότητας καὶ τοῦ διαρκοῦς ἄγχους — δὲν εἶναι τόσο οἱ κυβερνητικὲς ἀποφάσεις, ὅσο ὁ αὐθαίρετος τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖο ἐφαρμόζονται, καὶ τὸ αὐξανόμενο μίσος ἐναντίον τους. Οἱ δολοφονικὲς ἀπόπειρες ἐναντίον μεταναστῶν, ποὺ συχνὰ διεκδικοῦν ὀργανώσεις τῆς ἄκρας δεξιᾶς, ἔχουν καταντήσει συνηθισμένο φαινόμενο, ἐνῶ παράλληλα εἶναι συχνὲς καὶ οἱ βιαιοπραγίες τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἀπέναντί τους.

ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ

«Οἱ μετανάστες ζοῦν μέσα στὴν ἀβεβαιότητα. Ὁ ἕνας μπορεῖ νὰ πάρει ἀνανέωση τῆς ἄδειας παραμονῆς του στὴ Γαλλία ἐνῶ ἕνας ἄλλος ὄχι. Χωρὶς λόγο, χωρὶς αἰτία. Ὅλα γίνονται σύμφωνα μὲ τὶς διαθέσεις τοῦ κάθε ὑπαλλήλου, ποὺ ἐργάζεται στὰ γραφεῖα μεταναστεύσεως», λέει ὁ Ἕλιμαν Κὰν ἀπὸ τὴν Σενεγάλη, ποὺ κάνει μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὸ Παρίσι, καὶ δύο φορὲς τὴν ἑβδομάδα παρέχει δωρεὰν νομικὲς συμβουλὲς σὲ μετανάστες, στὰ γραφεῖα τοῦ Κινήματος ἐναντίον τοῦ Ρατσισμοῦ καὶ τοῦ Ἀντισημιτισμοῦ.

«Οἱ μετανάστες πᾶνε νὰ ἀναπνεύσουν τὴν ἄδεια παραμονῆς τους στὴν Γαλλία, καὶ ἀντὶ νὰ πετύχουν τὸν σκοπό τους, δέχονται τὶς ἀπειλὲς ὅτι θὰ ἀπελαθοῦν», καταλήγει ὁ Ἕλιμαν Κάν.

Πολλοὶ νομικοὶ ἐκφράζουν τὴν ἀγανάκτησή τους γιὰ τὶς αὐθαιρεσίες ποὺ γίνονται σὲ βάρος τῶν μεταναστῶν. Μετὰ τὶς ἀποκαλύψεις τοῦ Τύπου, ὅτι στὴ Μασσαλία ὑπῆρχε ἕνα παράνομο κέντρο κρατήσεως τῶν μεταναστῶν, ἐκδόθηκε δικαστικὴ ἀπόφαση, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἀπὸ δῶ καὶ πέρα, ὁ μετανάστης ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ ἀπόφαση ἀπελάσεως θὰ κρατεῖται στὴ φυλακὴ καὶ θὰ βρίσκεται στὴ δικαιοδοσία ἑνὸς δικαστοῦ. Παρ' ὅλα αὐτά, τὸ παράνομο κέντρο τῆς Μασσαλίας ἐξακολουθεῖ νὰ λειτουργεῖ, κάτω ἀπὸ τὸ πρόσχημα ποὺ πρόβαλε ὁ Νομάρχης: Κάπου πρέπει νὰ τοὺς βάλουμε».

ΕΝΑ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ

Πῶς οἱ πλούσιοι πετᾶνε κάποτε τὰ λεφτά τους!

ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὅταν ὁ Φίλιπ Σάσσον δὲν ἐπρολάμβανε ἕνα τραῖνο, διέτασσε τὸν σταθμάρχη: «Φέρε μου ἕνα ἄλλο». Ὁ Λόρδος Μπέρνερς εἶχεν ἐνσωματώσει μέσα εἰς τὴν Ρόλλς Ρόϋς του ἕνα πιάνο. Ὁ Ε. Τ. Στότσμπαρυ, προσέφερεν εἰς τὴν σύζυγόν του ὡς γαμήλιον δῶρον 3 ἑκατομμύρια δολλάρια εἰς ρευστὸν καὶ σχεδὸν ἄλλα τόσα εἰς μαργαριτάρια.

Ὁλόκληρος ἡ ἱστορία βρίθει ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι εἶχον τόσα πολλὰ χρήματα ὥστε προσεπάθουν νὰ ἐξευρίσκουν τρόπους νὰ τὰ δαπανοῦν.

Τοῦτο ὑποστηρίζει ὁ Βρετανὸς δημοσιογράφος Ἄλλαν Τζένκινς εἰς τὸ νεοεκδοθὲν βιβλίον του «Οἱ πολὺ πλούσιοι», εἰς τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖ, ἀκριβῶς διὰ τοὺς σπαταλωτέρους πλουσίους τοῦ κόσμου.

«Τὰ πλεῖστα τῶν βιβλίων ποὺ ὁμιλοῦν διὰ πλουσίους», γράφει εἰς τὸν πρόλογόν του, «σᾶς ἀφηγοῦνται πῶς οἱ πλούσιοι αὐτοὶ ἐδημιούργησαν τὰς περιουσίας των. Τὸ βιβλίον, ὅμως, αὐτό, θὰ σᾶς εἰπῇ πῶς τὰς ἐδαπάνησαν.

Ἤτο, παραδείγματος χάριν, ὁ τρίτος Μαρκήσιος τοῦ Χέρτφορδ. Εἶχεν ἓν τεράστιον κτῆμα εἰς τὴν Οὐαλλίαν, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἐπισκεφθῆ ποτέ. Ἐκάστην ἑσπέραν, ὅμως, εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ κτήματος ἐμαγειρεύετο ἓν πλούσιον δεῖπνον διὰ 12 ἄτομα, διὰ τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀπεφάσιζε νὰ τὸ ἐπισκεφθῆ.

«Δὲν πειράζει», ἔλεγεν ὁ Χέρτφορδ, «τὸ τρώγει ὁ καμαριέρης».

ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΙΣ ΧΩΡΙΟΥ

Ἤτο, ἐπίσης, ὁ ἕκτος Δούξ τοῦ Νταίηβονσάϊρ, ὁ ὁποῖος κατεδάφισεν ἓν ὁλόκληρον χωρίον, διότι τοῦ ἔκρυπτεν μίαν ὡραίαν θέαν ἀπὸ τὴν οἰκίαν του, διὰ δὲ τοὺς κατοίκους ἔκτισεν ἓν ἄλλο χωρίον.

Ὑπῆρξεν, ἀκόμη ὁ Πόττερ Πάλμερ, ἰδιοκτήτης ξενοδοχείων τοῦ Σικάγου, ὅστις ἐφόρτωνε τὴν σύζυγόν του μὲ τόσους ἀδάμαντας, ὥστε ἔκυπτεν ὑπὸ τὸ βάρος των.

«Ἔχει ἥμισυ ἑκατομμύριον δολλάρια εἰς τοὺς ὤμους της», ἔλεγεν ὁ Πάλμερ.

Ὁ πληθωρισμὸς μᾶς ἔχει κάμει νὰ χάσωμεν, κάπως τὴν ἔννοιαν τῆς ἀξίας τοῦ χρήματος. Οὕτω, ὁ σημερινὸς ἀναγνώστης ὁ ὁποῖος πληροφορεῖται ὅτι ὁ Καλούστ Γκιουλμπεκιὰν εἶχε δαπανήσει τῷ 1930 δι' ἕνα κῆπον του τὸ ποσὸν τῶν 2,5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, δὲν ἔχει ἀντίληψιν τί ἀντιπροσώπευε τὸ ποσὸν αὐτὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ὁ Τζένκινς μᾶς λέγει ὅτι εἰς τὸν κῆπον ἐκεῖνον ὁ Γκιουλμπεκιὰν διετήρει μονίμως 61 κηπουρούς, δὲν τὸν ἐπεσκέπτετο δέ, εἰμὴ μόνον δύο φορὰς τὸν χρόνον, διὰ νὰ ἐργασθῆ. Ὁ κῆπος δὲν εἶχε οἰκίαν, οὕτω ὁ Γκιουλμπεκιάν, διέμενε εἰς ξενοδοχεῖον, συνήθιζε δὲ νὰ λέγῃ: «Τὸ πλέον πολύτιμον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀγοράσῃ μὲ χρήμα, εἶναι ἡ ἀπομόνωσις».

Ὑπῆρξεν, ἐπίσης, ὁ Τζαίημς Γκόρντον, μεγαλοεπιχειρηματίας ἐφημερίδων τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ ὁποῖος ὅταν κάποτε τοῦ εἶπαν ὅτι τὸ τραπέζι, τὸ ὁποῖον προετίμα πάντοτε εἰς ἓν ἑστιατόριον δὲν ἦτο διαθέσιμον, ἠγόρασεν αὐτοστιγμεὶ ὁλόκληρον τὸ ἑστιατόριον καὶ ἀφοῦ ἔφαγε, τὸ ἐδώρησεν εἰς ἕνα σερβιτόρον.

Ὁ Τζένκινς παραθέτει ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς σπατάλες, ἀλλὰ ἐγκρίνει μόνον τὰς ἐπιπολαίας.

«Ὁ πραγματικὸς σπάταλος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δαπανᾶ τὰ χρήματά του ἀφρόνως, ἀλλὰ τὸ χαίρεται», γράφει. «Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ὑπάρχῃ τὸ στοιχεῖον τῆς εὐχαριστήσεως».

Τὰ Ἀμερικανικὰ χρονικὰ εἶναι πλούσια εἰς μεγάλας σπατάλας. Ὁ Τζένκινς ἀφηγεῖται διὰ μακρῶν τῆς σπατάλες τῶν πελατῶν τῶν ξενοδοχείων «Ἄστορ» καὶ «Βάντερμπιλτ», τῶν ἐπιβατῶν πλουσίων θαλαμηγῶν καὶ τὰ ἰδιωτικὰ τραῖνα τῶν Μόργκαν καὶ τῶν Γκόουλδ. Λέγει ὅτι ὁ Μπράντυ ἐχάριζε ποδήλατα, τὰ ὁποῖα εἶχον χρυσῆν ἐπένδυσιν καὶ ἦσαν διακεκοσμημένα μὲ ἀδάμαντας.

Ἀλλ' ὁ μεγαλείτερος ξοδευτὴς χρημάτων τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ἦτο ὁ Οὐίλλιαμ Ράντολφ Χήρστ, ὁ μεγαλοεπιχειρηματίας ἐφημερίδων. Οὗτος ἦτο ὁ πλέον σπάταλος ὅλων. Ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον τοῦτο περὶ τῶν Τεξανῶν πλουσίων εἶναι τὸ γραφικώτερον ὅλων.

Ἐνῶ ἀναγινώσκει κανεὶς αὐτὸ τὸ βιβλίον τῶν 192 σελίδων, σκέπτεται μὲ θλῖψιν ὅτι τοιούτου εἴδους πλούσιοι δὲν ὑπάρχουν πλέον. Καὶ ὅμως, ὀλίγας ἡμέρας ἀφοῦ ἐκυκλοφόρησε τὸ βιβλίον τοῦ Τζένκινς, μία Βρετανικὴ ἐφημερὶς ἔγραφεν ὅτι ὁ Σαουδάραψ Ἀδὰν Κασόγκι εἶχε δαπανήσει 4 ἑκατομμύρια δολλάρια, διὰ τὸ πέμπτον ἰδιωτικὸν ἀεροπλάνον του.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΝΑΡΚΩΤΙΚΟ

Οἱ θεωρίες τῆς Ἀνατολῆς γιὰ τὴν ψυχικὴ ἰσορροπία

ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΤΕΛΕΤΕΣ ΜΕ ΝΕΚΡΟΥΣ

ΡΩΜΗ. Δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς δώσει κανεὶς μία ὀνομασία: εἶναι νεοπνευματιστές, θαυματοποιοί, θεραπευτές, ἄνθρωποι μὲ ὑπερφυσικὲς δυνάμεις; Κανεὶς δὲν ξέρει, οὔτε μπορεῖ νὰ ἐξηγήσει τὴ δύναμή τους. Ἔχουν ὅμως ἕνα κοινὸ χαρακτηριστικό: ὅτι γίνονται διαρκῶς περισσότεροι στὶς εὐρωπαϊκὲς καὶ ἀμερικανικὲς πόλεις, ὅτι οἱ μέθοδοι καὶ οἱ τελετουργίες τους ἔχουν τὴν πηγή τους στὴν Ἀνατολὴ καὶ ὅτι ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος κινεῖται καὶ δρᾶ πέρα ἀπὸ κάθε λογική.

Ἡ οὐσία εἶναι ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ βρίσκονται κάτω ἀπὸ «ἐπίθεση» ἰδεῶν, μεθόδων καὶ «φιλοσοφιῶν» τῆς Ἀνατολῆς καὶ ὅτι χιλιάδες ἄνθρωποι ἀναζητοῦν τὴν «παγκόσμια συμφωνία» τὴν ὑγεία, τὴν θεραπεία ἀπὸ ψυχικὲς ἀσθένειες, καὶ πιστεύουν ὅτι θὰ βροῦν τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς ζωῆς μόνον ὅταν ἐφαρμόσουν τὶς ἀρχαῖες θεωρίες τῆς Ἀνατολῆς.

Οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀμερικανοὶ κοινωνιολόγοι ὑποστηρίζουν ὅτι εἶναι μία κρίση τοῦ Δυτικοῦ ἀνθρώπου καὶ μία ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης ἀπέναντι στὴν ἐπιστήμη, ποὺ ὡθεῖ ἄτομα ὅλων τῶν ἡλικιῶν καὶ τάξεων νὰ βρίσκουν καταφύγιο σ' αὐτὲς τὶς θεωρίες καὶ ἐκστασιακὲς τελετές, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν ἰσορροπία τους, σωματικὴ καὶ ψυχική, χωρὶς φάρμακα καὶ διάφορα ἄλλα μέρη.

Ἔτσι βλέπει κανεὶς στὴν Καλιφόρνια, νὰ δίδωνται οἱ ἰδέες τῆς Ρούθ Λουΐζ Μπαλάς, ποὺ προσπαθεῖ μὲ τὴν χρωμοθεραπεία, δηλαδὴ μὲ τὴ δύναμη τῶν διαφόρων χρωμάτων, νὰ θεραπεύσει ἀνθρώπους ἀπὸ τὶς ἀσθένειες καὶ νὰ ἀποκαταστήσει τὴν πνευματική ἰσορροπία.

Ἄλλοι διδάσκονται ὅτι ὁ ἔρωτας εἶναι τὸ μεγάλο μυστικὸ τῆς ζωῆς ἢ ὅτι γιὰ κάθε ἄτομο δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνον ἡ αὐθυποβολὴ γιὰ νὰ μπορέσει νὰ βρῇ τὴν παγκόσμια ἁρμονία του.

Ἡ διαπίστωση ποὺ γίνεται εἶναι αὐτή: ὅτι αὐξάνουν διαρκῶς περισσότερο οἱ νέες καὶ ἁπλοϊκὲς τεχνικὲς γιὰ τὴν «ἀπελευθέρωση» τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι μεγαλώνει ὁ κατάλογος τῶν νέων ἐμπειριῶν καὶ προσπαθειῶν γιὰ νὰ διευρυνθεῖ τὸ πεδίο τῶν γνώσεων. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ παίρνει ἐκρηκτικὲς διαστάσεις σὲ ὅλο τὸν κόσμο: ἀπὸ τὴν παραψυχολογία στὸν ἐσωτερισμό, ἀπὸ τὴν ἀστρολογία στὴν φιλολογία τῶν ἱπταμένων δίσκων ἀπὸ τὶς νευροψυχικὲς θεωρίες τοῦ Φρόϋντ καὶ τοῦ Ράϊχ, στὶς Ἀνατολικὲς φιλοσοφίες, ποὺ ἔχουν σὰν βάση τὸ γιόγκα καὶ τὴν αὐθυποβολή.

Ὅλες αὐτὲς οἱ θεωρίες καὶ πρακτικές, λέει ὁ κ. Ἀλμπέρτο Τζουκόνι διευθυντὴς τοῦ Βιο — ἐνεργητικοῦ κέντρου Βίλχελμ Ράϊχ τῆς Ρώμης, ποὺ εἶναι πέρα ἀπὸ κάθε λογική, ἔχουν μία ἔννοια:

Ὁ ἄνθρωπος γυρίζει τὶς πλάτες στὸν σύγχρονο ὑλικὸ πολιτισμό, ποὺ τοῦ προκαλεῖ τὸ ἄγχος καὶ προσπαθεῖ νὰ μεταφερθεῖ σὲ ἄλλους κόσμους.

Ἀπέναντι σ' αὐτὸ τὸ φαινόμενο, ὑπάρχουν ἀσφαλῶς ἐκεῖνοι ποὺ εἰλικρινὰ πιστεύουν στὶς πνευματιστικὲς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου ἢ στὴ δύναμη τῆς ψυχῆς ἀλλὰ ὑπάρχουν πολλοὶ τσαρλατάνοι ποὺ κάνουν τὴ δουλειά τους καὶ ἀποκομίζουν κέρδη. Ὅσο γιὰ τὴν ἐπίσημη ἐπιστήμη, παραμένει σκεπτικὴ καὶ ἀδιάφορη.

Ἡ οὐσία τοῦ γεγονότος εἶναι ὅτι περισσότεροι Ἀμερικανοὶ καὶ Εὐρωπαῖοι συμμετέχουν τώρα σὲ μυστηριακὲς ὁμαδικὲς τελετὲς προσευχῆς ἢ ἐκστασιασμοῦ, καὶ ζητοῦν μιὰ θεραπεία ἢ παραγγελιὰ, πότε σὲ ἕνα νέο πνευματισμό, πότε στὸ γιόγκα ἢ σὲ ἄλλες τελετὲς καὶ μεθόδους. Καὶ πληθαίνουν ἐπίσης οἱ σχολὲς καὶ τὰ ἀντιψυχιατρικῆς, ὑπερφυσικῶν θεωριῶν, ἀνατολικῶν θρησκειῶν κλπ.

Οἱ ἐξηγήσεις ποὺ δίδονται εἶναι πολλές. Παρατηρεῖ σχετικὰ ἡ συγγραφεὺς καὶ κοινωνιολόγος Φερέντα Πιβάνο:

—Κατὰ τὴν γνώμη μου, αὐτὴ ἡ εἰσβολὴ ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ θρησκευτικῶν νέων μεθόδων, αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ θεραπείας, εἶναι μιὰ μορφὴ ἀμύνης ἀπέναντι στὴν αὐξανόμενη βία τοῦ Δυτικοῦ κόσμου. Ἀναφορικὰ μὲ τὴν Ἀμερική, πρέπει νὰ παρατηρήσει κανεὶς ὅτι οἱ νέοι ποὺ ἄρχισαν νὰ πηγαίνουν στὴν Ἰνδία καὶ σὲ ἄλλες χῶρες τῆς Ἀνατολῆς ἦταν ἀπογοητευμένοι, ζοῦσαν μέσα σὲ μία σύγχυση, εἶδαν τὸ ναυάγιο τοῦ μύθου τῆς τεχνολογίας καὶ ἀναζήτησαν μιὰ νέα ἐλπίδα ἀλλοῦ. Αὐτὴ ἡ ἀναζήτηση συνοδεύθηκε καὶ μὲ τὴν κατανάλωση ναρκωτικῶν. Τώρα, ἡ Ἀνατολὴ ἦλθε στὴν Δύση καὶ οἱ θεωρίες της βρίσκουν μεγαλύτερη ἀπήχηση.

Ἡ Ἀριστερὰ στὴν Εὐρώπη, δίνει μία διαφορετικὴ ἐξήγηση. Ὑποστηρίζει: — Αὐτὴ ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνατολικῶν θεωριῶν καὶ ἐμπειριῶν, εἶναι μεθοδευμένη καὶ δημιουργεῖ ἕνα κίνδυνο γιὰ τοὺς πολίτες καὶ ἰδιαίτερα τὴ νεολαία: νὰ ἀπαρνηθεῖ τὴν πραγματικότητα καὶ τὴν ἀνάμιξη στὴν πολιτικὴ καὶ νὰ ζητήσει καταφύγιο σὲ ὑπερφυσικὲς καὶ παράλογες θεωρίες καὶ ἀντιλήψεις. Εἶναι ἕνα πνευματικὸ ναρκωτικό, ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὸ σημερινὸ σύστημα διότι ἀποσπᾶ τὴν προσοχὴ τῶν λαῶν ἀπὸ τὴν κρίση τοῦ καπιταλισμοῦ.

Ἔπιπλα
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΥ

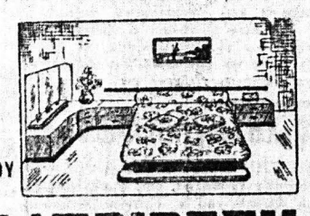

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΤΡΙΒΕΣΗ

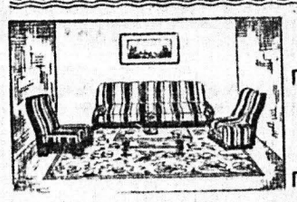

ΕΚΘΕΣΙΣ:
ΓΟΥΝΑΡΗ 131-ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΤΗΛΕΦ. 320-480
Ἐργαστήρια:
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

STRONGER
ΡΑΦΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

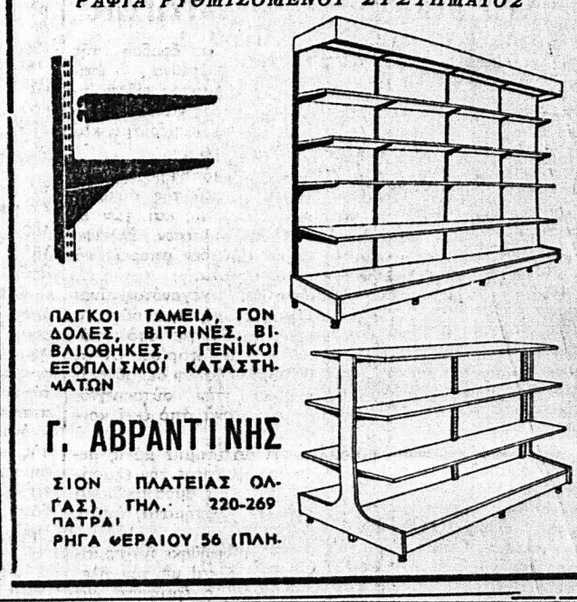

ΠΑΓΚΟΙ ΓΑΜΕΙΑ, ΓΟΝΔΟΛΕΣ, ΒΙΤΡΙΝΕΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ, ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
Γ. ΑΒΡΑΝΤΙΝΗΣ
ΣΙΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ), ΤΗΛ. 220-269
ΠΑΤΡΑΙ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 56 (ΠΛΗ.

«5Ε» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ & ΕΞΑΓΩΓΗΣ Α.Ε.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1977

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ 1976		1977	
	Α' —ΠΑΓΙΟΝ		
	Ἀκίνητα	17.598.994	
9.935.108	Μεῖον τῶν ἀποσβέσεων	8.026.812	9.572.182
	Ἐγκ)σεις ἐπὶ ἀκινήτων	7.680.906	
63.120	Μεῖον τῶν ἀποσβέσεων	7.624.491	56.415
	Ἐγκ)σεις ἐπὶ Ὀρυχείων	534.619	
131.885	Μεῖον τῶν ἀποσβέσεων	444.238	90.381
	Ἔπιπλα καὶ Σκεύη	206.315	
18.803	Μεῖον τῶν ἀποσβέσεων	189.602	16.713
	Δένδρα	——	4.345
1.327	Ἐργαλεῖα	1.327	
	Μεῖον τῶν ἀποσβέσεων	1.327	——
	Δαπάναι πρὸς τμημ. ἀπόσβ.	237.074	
185.735	Μεῖον τῶν ἀποσβέσεων	70.360	166.714
	Β' ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ		
	Ἐνσώματα		
105.021	Ἀκατέργαστα Ὀρυκτὰ	669.681	
25.242	Ὑλικὸν καὶ Ἀνταλλακτικὰ	25.212	
	Εἰσπρακτέαι ἀξίαι		
——	Μέτοχοι — Φόρος Ν. 542)77	857.984	
15.500	Χρεόγραφα	15.500	
796.401	Ἀνοικτοὶ Λογαριασμοὶ	1.035.716	
73.431	Προσωρινοὶ Λογαριασμοὶ	2.646.068	
99.588	Φόροι προκαταβληθέντες	145.652	5.395.813
	Γ' ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΝ		
1.477.006	Ταμεῖον		981.100
	Δ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΣ ζημία εἰς νέον		783.059
9.526.189	Ε' ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ		9.538.455
22.454.361			26.605.177

1976		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ 1977
	Α' ΚΕΦΑΛ. & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ	
2.116.536	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ 9.731.200	
	Μετοχαὶ 6082 Χ δρχ. 1.600	
7.614.664	Ὑπεραξία ἐξ